

عنوان مقاله:

روابط بینامتنی اشعار عطار با خیامیات

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

مریم حسین آبادی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

همه آثار ادبی خودآگاه یا ناخودآگاه با آثار پیش از خود مکالمه و رابطه دارند و به نوعی طرف مکالمه و مرتبط با آثار پس از خود هستند. روابط بینامتنی برجسته درموضوع، محیط اجتماعی و طبقه فکری و سبک مشابه تحقق می یابند. آثار عطار و اشعار منسوب به خیام نیز مانند دیگر آثار ادبی می توانند به شرط حصول زمینه های یاد شده، با هم رابطه بینامتنی داشته باشند. این نوشتار پس از تعریف موضوع به بررسی عوامل موثر در ایجاد رابطه بینامتنی میان آثار ادبی از جمله آثار عطار و خیامیات می پردازد و ضمن بررسی روابط بینامتنی اشعار عطار و رباعی های منسوب به خیام از این چهار منظر، به این نتیجه می رسد که به رغم مغایرت های موجود میان تفکر فلسفی خیام و تفکر عرفانی عطار بارقه های فکری مشابهی بر بستر شرایط اجتماعی مشابه (به خصوص در موضوعات و قالب های مشابه) آنچنان رابطه بینامتنی عمیقی میان اشعار عطار و رباعی های منسوب به خیام پدید می آورد که گاه شعر یکی به دیگری نسبت داده میشود. شایان ذکر است شواهد تحقق این رابطه به ترتیب از مثنوی ها، دیوان و رباعی های عطار آورده شده و در هر مورد بلافاصله پس از اشعار عطار رباعی هایی از خیامیات که با آنها مکالمه و رابطه دارند ذکر می شوند.

کلمات کلیدی:

روابط بینامتنی، عطار، خیامیات، باختین، منطق مکالمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632548>

